

Cirkevný zbor Evanjelickej cirkvi augsburského
vyznania na Slovensku Galanta

LISTY GALANTSKÝM 3/2022

Milí priatelia, bratia a sestry,

v stredu sa v našom cirkevnom zbore konala Seniorálno-pastorálna konferencia duchovných Bratislavského seniorátu našej cirkvi. V úvode sme sa stretli v chráme Božom, kde farári a farárky pristúpili k spovedi a Večeri Pánovej. Brat senior viedol modlitebnú chvíľu s myšlienkou, aby sme sa pod pôsobením Božieho slova stali použiteľnými pre Božie veci tu na zemi. Následne sme sa presunuli do zborovej miestnosti, kde sme bolo pripravené občerstvenie. Ďakujem všetkým sestrám, ktoré sa podieľali na pohostení, lebo aj vďaka nemu mohla na celom stretnutí vládnuť uvoľnená a veselá atmosféra. Súčasťou zasadnutia bolo podanie informácií o plánovaných vnútromisijných aktivitách v najbližších dňoch. V Galante sa bude konať konferencia pre neordinovaných – to je pre dozorcov a presbyterov, ktorú organizuje Západný dištrikt ECAV. Táto konferencia bude 2. apríla v priestoroch ZŠ Štefánikova.

Záver stretnutia patril rozhovorom o ďalšom smerovaní farárskych schôdzí, ich programu a podobne. Jasným cieľom je, aby nám naše spoločné stretnutia prinášali potrebné informácie, nové podnety, ale aj povzbudenie do našej služby v cirkevných zboroch.

Bratia a sestry, chcem aj Vás pozvať k tomu, aby sme uvažovali nad tým, čo očakávame od cirkvi či cirkevného zboru, čo by nás potešilo alebo povzbudilo na našej ceste viery. Zároveň sa pýtajme, čo môžem ja urobiť preto, aby môj cirkevný zbor bol radostným a živým spoločenstvom Božích detí. Ak máte dobrý nápad, rád ho s Vami prediskutujem pri káve. Cirkevný zbor nie je farárov, ale je všetkých nás, ktorí ho z Božej milosti tvoríme.

Miroslav Kerekréty

Bratislavská 80/20, 924 01 Galanta, miroslav.kerekraty@gmail.com

www.galanta.ecav.sk

Mgr. Miroslav Kerekréty 0918 828 360, Mgr. Jaroslav Mlynár 0905 237 075

Kázeň na Nedeľu po Deviatniku, 20. februára 2022

„A keď sa schádzal veľký zástup a z miest hrnuli sa k Nemu, hovoril v podobenstve: Vyšiel rozsievateľ, aby rozsieval svoje semeno. A keď rozsieval, niektoré padlo kraj cesty, pošliapali ho a nebeskí vtáci ho pozobali. Iné padlo na skalú, a keď vzišlo, uschlo, pretože nemalo vlahy. Iné však padlo medzi trnie a ho udusilo. A iné padlo do dobrej zeme, a keď vzišlo, prinieslo stonásobnú úrodu. Keď to povedal, zvolal: Kto má uši na počúvanie, nech počuje!“

Evanjelium podľa Lukáša 8, 4 - 8

Milí bratia a sestry,

v minulom čísle Listov galantským som uverejnil výsledky sčítania ľudu v otázke náboženstva na území nášho cirkevného zboru. Záverečným konštatovaním by mohlo byť, že nás evanjelikov je v Galante a okolí o 35 viac ako pred desiatimi rokmi. Je pre nás výzvou nájsť tých 405 evanjelikov, ktorých ani neevanjelikov nevidujeme vo svojej kartotéke a osloviť aj tých, ktorí v kartotéke sú, ale žiadnym spôsobom sa nezúčastňujú života nášho zboru. Brat generálny biskup v nedávnom príhovore hovoril o Kresťanských zboroch, ktoré za posledné desaťročia pri sčítaní ľudu „narástli“ až 26 násobne, teda o 2600 percent. V jednom rozhovore hovorili celkom otvorene o tom, že si dlhodobo dávajú záležať na tom, aby ako cirkev i jednotlivé jej časti tvorili spoločenstvo. Spoločenstvo, ktoré bude príjemným a bezpečným miestom pre každého, kto doň zavíta. A tu si myslím, že je priestor pre všetky cirkvi na Slovensku a pre všetky cirkevné zbory. Vytvárajme spoločenstvo, do ktorého budú chcieť všetci patriť.

Dnes máme podobenstvo o rozsievateľovi, zrne a o pôde. Pán Ježiš hovorí toto podobenstvo širokým masám, ktoré ho nasledujú a počúvajú. Na druhej strane mu však nerozumejú ani jeho najbližší, teda jeho učeníci. Som rád, že sa k tomu, že nerozumejú, čo tým chcel Pán Ježiš povedať, priznali a zároveň vyzvali Pána Ježiša, aby im to vysvetlil. Viete, priznať si, že niečo neviem, že niečomu nerozumiem alebo že som niečo, čo bolo práve povedané, nepochopil, môže byť veľmi ponížujúce. Stačí, keď niečo prepočujeme alebo keď nepočujeme dost' silno, niekedy sa opýtame, čo ten človek povedal a inokedy len máchneme rukou a vôbec nás to nezaujima. Keď sa aj opýtame, ale ani na druhý či tretí raz tomu nerozumieme, väčšinou to necháme tak.

Rovnako radšej zostaneme ticho, keď sme nepochopili, čo ten druhý rozpráva. Keby sme si priznali, že netušíme, o čom je reč, cítili by sme sa hlúpo. Som veľmi rád, že učenici potlačili svoju hrdosť či túžbu vyzerat' múdro a opýtali sa svojho majstra, čo podobenstvo znamená. Ved' práve na základe ich otázky a priznania si, že nechápu, sa vysvetlenie podobenstva dostáva od samého Ježiša až k nám. Ani my sa nehanbime opýtať sa, keď si niečo čítame v Biblii a nerozumieme tomu. Biblia je pre nás Božím slovom a je dobré ju poznať a rozumieť jej čo najviac. Je dobré už jej samotné čítanie začínať s prosbou na perách: Pane, daj mi pochopiť a prijať, čo budem čítať, aby Tvoje slovo prinieslo požehnanie aj pre mňa.

V podobenstve sa spomína rozsievateľ, ktorý rozsieva semeno. Robí to napriek tomu, že nie z každého rozosiatego zrnka dostane vytúženú úrodu. Nevzdáva sa a nepovie si, že to nemá cenu a zmysel. Rozsieva a zrná padajú aj tam, kde by sme nečakali. Ale on rozsieva ďalej. Pán Ježiš hovorí, že On sám je tým rozsievateľom. A predsa aj my môžeme a máme byť súčasťou tohto rozsievania. Nie sme síce rozsievatelia, ale môžeme byť „lopatkou“ v Jeho ruke, nástrojom, ktorý používa, aby rozosiavané semeno padalo a dostalo sa čo najďalej. Niekedy mám pocit, že sa aj od tohto rozsievateľa máme čo učiť a to jeho vytrvalosti. Buďme ako on aj v tom, že budeme rozsievat' Božie Slovo doma vo svojej rodine, otvoríme témy viery so svojimi deťmi, poučme svoje vnúčatá príbehmi z Biblie. Dajme vedieť ľuďom okolo nás, že Božie slovo je pre nás dôležité. Rozsievajme Božie slovo tam, kde máme na to dosah. Rozprávajme o Bohu i viere v Neho a tým zasievajme dobré semeno vo svojich blízkych. Nevzdávajme to práve tak, ako to nevzdal ani rozsievateľ v podobenstve či ako to nevzdáva Pán Ježiš pri nás.

Rzosievateľné zrno je Božie slovo. Niekedy, keď rozprávam napríklad stredoškólakom jednotlivé príbehy zo Starej alebo Novej zmluvy, mám pocit, akoby to brali ako ľudové rozprávky. A uznajte, v ich veku čítať či počúvať rozprávky... Je to takto aj s Božím slovom? Je dnes už neaktuálne, je iba pre deti a nie pre dospelých či pre tých najskúsenejších v škole života? Je zvesť Biblie už prekonaná a patrí jej poznanie len do všeobecného prehľadu, ktorý by mal mať každý človek? Alebo je jej slovo stále aktuálne a hoci možno trochu archaickým spôsobom odpovedá aj na otázky dneška. Potrebujú deti, mladí ľudia, ale i dospelí či ľudia s mnohými zážitkami, skúsenosťami, poznatkami poznať jej zvesť. Počúval som reláciu v rádiu, kde nejaký profesor

hovoril o tom, že až 15 percent detí potrebujem pomoc psychológa či psychiatra, pretože ich duševné zdravie nie je v poriadku. Koľko ľudí sa nevie nájsť v tomto svete a nepozná svoje miesto. Nepozná svoju hodnotu a nevyužíva možnosti, ktoré im život ponúka. Koľko ľudí je unavených z vlastného života, ktorý si sami riadia. Koľko ľudí prežíva pocity vlastnej márnosti. A toto sú otázky, na ktoré Božie slovo odpovedá celkom jasne a aktuálne. Je teda Božie slovo neaktuálne a nepotrebné pre dnešnú dobu? Nie, nie je! Aj dnes a práve dnes na ňom môžem postaviť svoj život a bude mať pevné základy. Nie v tomto nestálom svete, ale vo večnom Bohu, ktorý ma stvoril i zachováva.

Posledná vec, o ktorej je podobenstvo, je pôda, do ktorej rozsievач zasieva dobré semeno. Tá sa nám mení. Ktorou pôdou si ty, milý brat a milá sestra? Si ten, ktorý je taký tvrdý, že Božie slovo sa v tebe ani na chvíľu neudrží? Alebo si ten, kto s Božím slovom súhlasí a považuje ho za dobré, správne, morálne, ale len do času, kým podľa neho treba urobiť aj skutočné rozhodnutie? Možno si tým, čo je taký zaneprázdnený, že rozmýšľať nad Božími vecami nemá čas. Možno máš ťažký život a veľa starostí a na tieto, síce dôležité veci, ti nezostáva v živote priestor. Viera a Boh nie sú celkom prioritou v tvojom živote. A možno si tou poslednou pôdou, kde Božie slovo rastie a prináša radosť a úrodu pre tvoj život i ľudí vŕokol teba.

Trúfnem si povedať, že každý z nás je v rôznom čase každou z týchto pôd. Niekedy to závisí od toho, čo práve prežívame a v akom sme momentálnom duševnom či telesnom rozpoložení, a inokedy od slova, ktoré sme práve čítali. Niektoré časti Božieho slova jednoducho nechceme počuť, iné zase počúvame veľmi radi. V istom zmysle sa pri každom počúvaní Božieho slova rozhodujeme, akou pôdou preň budeme práve vtedy.

Na záver vás chcem poprosiť, vždy keď si idete čítať kázeň v Listoch galantským alebo keď si otvárate doma Bibliu, aby ste z nej čítali, alebo keď si pustíte nejaké bohoslužby či kázeň na internete, či keď sa v nedeľu chystáte do kostola, proste Rozsievачa, aby zrno, ktoré rozsieva aj do vás a vášho života našlo vo vás úrodnú pôdu. Aby tam nielen bolo, ale aby aj rástlo a prinášalo úrodu. Z úrody je nakoniec aj nové osivo. Tak nech úroda Božieho slova vo vašom živote je novým osivom pre tých, ktorí vás poznajú a pozorujú, učia sa ako kráčať cestou života.

Amen.

Miroslav Kerekréty